

[Poul Dam.]

marts. Dette er dels en forudseenhed, som man må rose, dels en optimisme med hensyn til vore ordningers beståen, som jeg synes man må hilse med stor glæde. Der er så få, som i dag virkelig tror på fremtiden, at man må prise sig lykkelig, når man endelig træffer dem.

Der er forskellige andre detaljer, som kunne nævnes. Jeg må sige, at man ikke har haft helt så megen opmærksomhed over for fortiden. Hvis man havde kendt lidt til den foregående tid, ville man formodentlig have ændret den regel i loven, som handler om, at der skal foretages fradrag for told i priserne for vin, kaffe og te. Fradraget for tolden på te har folketetinget mig bekendt sørget for at afskaffe for nogle år siden.

Men den egentlige anledning til, at vi nu får dette lovændringsforslag, er, at man i et boligforlig, som efter sigende skal være indgået mellem 4 af partierne i det gamle folketing, har vedtaget en særlig formulering med hensyn til, hvorledes boligudgifterne skal indregnes i pristallet. Jeg forstår ikke, hvorledes overgangen fra det gamle pristal til det nye pristal skal foregå; det fremgår ikke af bemærkningerne — i hvert fald ikke så tydeligt, at jeg fatter det. Hvis der ikke er særlige overgangsregler, risikerer man, at denne ændring medfører et forhåbentlig utilsigtet fald i pristallet; det vil jeg derfor gerne høre meget mere om i det udvalg, der skal nedsættes.

Ved denne ordning fraviger man imidlertid et princip, som har været gældende, så længe vi har haft den nuværende ordning af reguleringspristallet, nemlig det, at hverken skatter og afgifter eller offentlige, sociale eller lignende tilskud skulle have nogen indflydelse på pristallet. De hidtidige tilskud til nedbringelse af boligudgifterne har man ikke taget hensyn til i loven. Nu skal man pludselig tage hensyn til dem, og det skyldes naturligvis det før omtalte boligforlig. Vi er, som man vil vide, meget lidt begejstrede for noget, der har med det boligforlig at gøre, og vi synes i og for sig ikke, at denne bestemmelse er spor bedre end nogen af de andre. Vi er bange for, at den gør pristallet mindre egnet til at opfylde sit formål, end det har været.

Lad mig til sidst sige, at når man nu drøfter pristallet, er der et problem, jeg

synes man mangler en principiel drøftelse af, nemlig at reguleringspristallet anvendes til samtlige reguleringer for prisniveauet. Det anvendes til regulering af folkepensionen og en række andre sociale ydelser, og det anvendes også til revision af statsydelsen til Hans Majestæt Kongen. Et det nu rimeligt at benytte det samme pristal til alle disse reguleringer? Eller sagt med andre ord: er pengeværdien forandret på samme måde for folk i alle mulige forskellige indtægtsgrupper? Hvis man ser på, hvorledes de forskellige dele af forbruget har udviklet sig prismæssigt siden 1963, vil man se, at det i ganske særlig grad er fødevarer- og andre lignende grupper, som spiller en aftagende rolle, jo større indtægten er, der er steget stærkt i pris. Prisstigningen for fødevarer o. lign. er væsentligt større end den samlede pristalsstigning. Det vil sige, at de dårligst stillede med den nuværende pristalsregulering i virkeligheden ikke får dækning for pristalsstigningen, som de føler den, medens omvendt adskillige af de bedst stillede, som får pristalsregulering, måske i øjeblikket får en overregulering. Der er problemer her, som er alt for store til, at man kan komme ind på dem nu; men jeg har gerne villet fremhæve dem ved denne lejlighed. Vi mener ikke, at vi i længden kan være tilfreds med kun ét reguleringspristal. Hele denne problematik må drøftes betydeligt i den kommende tid.

Grethe Philip: Det er en kendt sag, at pristallet af og til har gjort et hop som følge af et ganske kortvarigt udsving i en enkelt vares pris. Det har allerede været nævnt, at det særlig har været kartoffelpriserne, som har spillet os et puds. Når vi ser på ideen med pristallet som udtryk for variationen i den samlede udgift ved et typisk forbrug, og når vi tænker på pristalsreguleringens betydning for hele vort omkostningsniveau, kan det ikke være rimeligt, at man lader et kortvarigt, tilfældigt prisudsving få så stor betydning, som det hidtil har haft. Jeg kan derfor tilslutte mig det foreliggende lovforslag om at modvirke indflydelsen af kortvarige prisudsving ved at udarbejde kvartalsvise prisindekser som gennemsnit af månedsindekser.

Jeg forstod på hr. Poul Dam, at han var noget betænkelig ved den foreslåede æn-